

هو الناطق من الأفق الأعلى

يا يُوسُفُ إِنَّا ذَكَرْنَاكَ مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ وَنَذُكُّكَ فِيهِذَا الْحَيْنِ الَّذِي ارْتَفَعَ فِيهِ النَّعِيقُ مِنْ كُلِّ ظَالِمٍ بَعِيدٍ، وَتُوصِيكَ بِمَا يَرْتَفِعُ بِهِ أَمْرُ اللَّهِ رَبِّكَ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ انْشَانَ مَتَحَيَّرِ است از اعمال عباد غافل گویا خود را باقی و عالما باقی دانسته‌اند چه اگر بر فناى آن موقن بودند ارتكاب نمینمودند اعمالی را که سبب نوحهٔ ملاً اعلی و اصحاب جنّت علیا گردد، چه مقدار از قصرها که در لیالی تغرّادات عنادل و تغنیات ذات حمایل از آن مرتفع و در اصباح ناله و حنین ظاهر معدلك خلق غافل پند نگرفتند و متذکر نشدند، حق جَلَّ جَلَالُهُ در جمیع کتب و صحف کلرا باین یوم امنع اقدس بشارت داده و وعده فرموده و چون فجر یوم ظهور از انوار نیّر اعظم روشن کل باوهات خود مشغول و از او معرض بنعمتهای فانیه از مائده الهیه گذشتند، قسم بانوار آفتاب حقیقت اگر اقلّ از سمّ ابره برخسارت خود مطلع شوند از عالم و آنچه در اوست بگذرند و بایادی خود خود را هلاک نمایند، زهی خسارت از برای نفوسیکه قدر یوم الله را ندانستند و از فیوضات آن خود را محروم نمودند، کلّ خیر از برای نفسیکه زخارف و الوان عالم او را از مالک قدم محروم نساخت و بکمال استقامت بر امر قیام نمود إِنَّهُ يَرَى نَفْسَهُ فِي مَقَامٍ اعْتَرَفَ الْقَلَمُ وَاللِّسَانُ بِالْعَجْزِ عَنْ ذِكْرِهِ، از حق میطلبیم آنجانب را موفق فرماید بر نصرت امرش بحکمت و بیان لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْمُهِيمُنُ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ.